

Skatteministeriet

4. februar 2019
J.nr. 2018-7963
hlo

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 121 af 22. november 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, hvor mange andre lande inden for EU og OECD der har en balanceskat i den finansielle sektor.

Svar

En balanceskat indebærer, at de finansielle virksomheder (banker, realkreditinstitutioner m.v.) beskattes af størrelsen på deres *balance*¹. En decideret balanceskat på den finansielle sektor må endvidere forstås som en skat, hvor provenuet tilfalder det offentlige og indgår i det offentlige budget.

Som det fremgår nedenfor, så har en række lande inden for EU og OECD pålagt finansielle virksomheder at betale bidrag, hvoraf nogle beregnes på grundlag af det finansielle instituts balance, mens andre beregnes på andet grundlag. Herudover er det forskelligt, om de opkrævede beløb indgår i det offentlige budget, eller om der er tale om bidrag, der går til en fond og er øremærket til afvikling eller genopretning i de situationer, hvor finansielle institutter bliver nødlidende.

Som det fremgår af svaret på SAU alm. del spørgsmål 120 (2018-19), har Sverige i en periode haft en såkaldt stabilitetsafgift, der med visse reguleringer blev beregnet med udgangspunkt i det enkelte kreditinstituts balanceopgørelse. Stabilitetsafgiften blev i 2016 afløst af en ”resolutionsafgift”, da Sverige implementerede EU direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber m.v. (2014/59/EU). Direktivet fastsætter fælles EU-retningslinjer for håndtering af nødlidende kreditinstitutter, herunder fælles regler for genopretning og afvikling af nødlidende banker.

Hvert EU-land skal efter direktivet oprette en national afviklingsfond, der skal bruges til at finansiere omstruktureringen af en nødlidende bank. Direktivet fastsætter endvidere retningslinjer for de bidrag, som bankerne skal indbetale til afviklingsfonden.

Det bemærkes i denne forbindelse, at i Danmark er direktivet implementeret bl.a. ved lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Afviklingsfinansieringsordningen under Finansiell Stabilitet er under opbygning via årlige bidrag fra kreditinstitutterne². For mindre institutter fastsættes et administrativt bidrag, og for større institutter beregnes et risikobaseret bidrag med udgangspunkt i instituttets størrelse.

Bankernes bidrag til afviklingsfonden kan ikke anses for en egentlig skat, der er karakteriseret ved at tilfalde det offentlige, idet bidraget betales til en afviklingsfond og er øremærket til dækning af udgifter i forbindelse med genopretning eller afvikling af kreditinstitutter m.v.

¹ Balancen kan definitorisk opgøres både fra aktivsiden (udlån m.v.) og fra passivsiden (egenkapital, kundernes indlån, gæld til andre finansielle virksomheder inklusiv Nationalbanken m.v.)

² De årlige bidrag fastsættes af Finansiell Stabilitet på baggrund af (1) instituttets passiver fratrukket kapitalgrundlaget og dækkede indskud efter lov om en indskyder- og investorgarantiordning og (2) en individuelt fastsat risikojustering.

Skatteministeriet har gennemgået EU Kommissionens database over EU-landenes forskellige typer skatter. Databasen bygger på indberetninger fra de enkelte EU-lande. Endvidere har Skatteministeriet gennemgået PwC's database Worldwide Tax Summaries Online.

Det store flertal af EU-lande har ikke foretaget indberetning af bankernes bidrag til den fælles EU-database over skatter i Europa til trods for, at alle lande er omfattet af ordningen om bidrag til afviklingsfondene. Dette må tages som udtryk for, at flertallet af EU-lande ikke betragter bidragene til afviklingsfondene som egentlige skatter.

For så vidt angår Holland, Polen, Storbritannien og Ungarn fremgår det dog umiddelbart af de to databaser, at bidrag, som bankerne skal betale med udgangspunkt i deres balance, i et vist omfang skal indbetales til det offentlige og indgå i det offentliges almindelige budget. Disse bidrag indbetales således umiddelbart ikke alene til en afviklingsfond og er ikke øremærket til det særlige formål at håndtere nødlidende kreditinstitutter.

For så vidt angår OECD-lande uden for EU kan det på baggrund af gennemgangen af PwC's database oplyses, at Australien og Island har indført krav om bankbidrag, der regnes med udgangspunkt i bankernes balance. Det fremgår dog ikke, om disse bankbidrag kan anses for egentlige skatter, eller om de indbetales til en afviklingsfond svarende til den ordning, som EU har indført.

Det bemærkes, at udsøgningen i databaserne er forbundet med usikkerhed, idet de ikke er specifikt indrettet på at informere om balanceskatter.

Afslutningsvis bemærkes, at regeringen ikke støtter op om en balanceskat. Indførelsen af en balanceskat vil øge omkostningerne på en række finansielle ydelser, og kan dermed gøre det dyrere for virksomhederne at låne til investeringer og for husholdningerne at låne til fx et nyt hus. Det vil desuden være i modstrid med regeringens skattestop og kan medføre, at aktivitet og arbejdspladser flytter til udlandet – ikke kun i finanssektoren, men også erhvervslivet som helhed.